

מסורת הש"ס

(א) ברכות ל"ג, (ב) ויגל נשח
ועמ"ש חוספות לעיל כג: ד"ה
דכ"י, (ג) וי"ח חוספות חילין ד,
ד"ה מזנים וי"ח דגנסי דב
מנשה, (ד) רש"ל מ"ג, (ה) וי"ח
ואין ערוך, (ו) משה כע"ה
(ז) וי"ח, (ח) ויגל נשח, (ט)
רש"ל מ"ג, (י) ויגל נשח
נחמ"ס, (יא) ויגל נשח,
(יב) ויגל נשח, (יג) ויגל נשח,
מנחם ז"ל

תורה אור השלב

1. בה אמר יי' אל דרך
הנמים אל הקלודו מאמות
הנמים אל חתותי כי יתוע
הנמים מנדות: ימיתי כ
2. חיותא חלו הנדועה
אמר דבט נא הנמיות
וסר הנבוכים אמר חובל
לספר אתם ואמר לו בה
ידע דרעק: בראשית טו
3. ואמר אברם לו כי
נהתח ירע דעה בן ביתו
בראשית טו
4. דעה דבר יי' אלוי לאמר
לא יירשע זה כי אם אשר
יצא ממעקו חלו יירשע:
בראשית טו ד

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

במקרא אמת אברה
אמביות עי לעיל דף כג
עיק תוס' ד"ס דבי נסח:
רש"י ד"ה אביל דלא חילת
בכפנה הספנת עין דבר
נחמד כזה כמנחת אור לעל
ספר דפי בראשית:

מוסף רש"י

שבוששין. מניין נקב
לפרט יפה נחמיו וברכות
אל דרך הגוים אל
חלמוד. לעשות כמעשים,
ימספשו רליוי חלומות
העמים אל מחסוי. מוכה כס.
צא מארצונגרות שלך.
נחלים בחלום שצין עמיד
להפחד. אל ארס חן ין
לכל ארס ים ין כן. שר
לא תלך לכל שר תלך. חס
קודל לנס ס אחר ימספשו
המלך. בראשית ס ית.

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבת

קנו.

גיבול כדאמרינן גבי מורסן אבל לרבי
: שבושטין. בתרודו דהיינו גובלין:
דף קט: : בעצה. אין גובלין ברכה
בהמות אביו ומגבל מאכלן: דקא

מהו פירש בקונטרס לפרק
מלפני בהמה זו וליתן לפני
אחריה וכן פירש בערוך בערך פרק
וקשה לר"י דהיינו ממניחין בני בהמה
(ועל דף קמ): ונראה לר"י לפרק
היינו להרקיץ המים וגם המורסן
ממלי אל כלי שמבגים היטב ובערוך
פירש כמה לשונות:

אין מוז' ל'ישראל, ובה' דלמער רב'נ' ב'ש'ל'י'ר' מו"ק (דף מ. וס')
ב'נ'י ח'י' ומוז'י' ל'א'ו' ב'רו'כ'א' ת'ל'י'ס'
מ'ל'ת'א' ח'ל'א' ב'מ'ול'א' ת'ל'י'ס' מ'ל'ת'א'
מ'ב'ל' מ'ק'ס' ע'ל' י'ד' ו'צ'ו'ת' ג'ד'ול' מ'ש'נ'ה'
א'ז'ל' פ'ע'מ'י'ס' ש'א'ין' ה'מ'ול' מ'ש'נ'ה'
ב'ד'א'מ'ר' ג'י'ב'ו'ת' פ'ר'ק' ה'ח'ול'ץ' (דף
ג. וס') ז'כ'ה' מ'ו'ס'י'פ'ין' ל'א' ל'א' ז'כ'ה'
פ'ו'ח'מ'ין' ל'ו' (ד'א'ין' מ'ול' ל'י'ס'ר'א'ל':)
כ'ל'ד'א'

רבי חייא מהו לגבל אמר
[חיא] חד קמי חד תרי קמי
אמר קב ואפילו קביים עולא
אמרית קדם רבי ומנו רבינו
נחור רבי ומנו רבינו הקדוש
חילא בידיה למיסר מדרבי
לוי האי מאן דבחד כשבא
[ח] איליאמא ולא חד לטבוי
לאו חדא לכישו והאמח
בא אנא מלך והוא הוה ריש
אוי טעמא דאיכרו ביה אור
מ"ט משום דאיפליגו ביה
נאי יהא מ"ט משום דאיכרו
גרי חכים ויגהיר מ"ט משום
דרי גבר וגמל ספרים מ"ט
ומעלי שבתא יהי גבר חורן
שבתא יהי בשבתא ימות על
בר רב שילא וקרישא רבא
בר ליואי לא מול יום גורם
גבר זיוותן יהי אכיל מדיליה
האי מאן דכבוכב נוגה יהי
האי נורא האי מאן דכבוכב
יהי מאן דלכנה יהי גבר
לא דיליה ושתי דלא דיליה
יהי גבר מחשבתיה בטלין
מאן דכצדק יהי גבר צדקן
מאדריס יהי גבר אשיר דמא
אמר רבא אנא במאדים הואי
יניא אומר מול מחכים מול
לא לישראל ואודא רבי יוחנן
אל שנאמר ובה אמר ה'
אל תחתו כי יחתו הגוים
אין מול לישראל דאמר רב
י^{טו} ויוצא אותו החוצה אמר
י אמר לו לאו כי אם אשר
יניגות שלי ואיני ראוי להוליד
מול לישראל מאי דעתך
דקאי

רבי יוסי בר' יהודה היא והנ"מ הוא *דמשיני
היכי משני א"ר חסדא על יד על יד *ישוין
שבוהושין את השתית בשבת ושותים ויתום
המצרי והאמרת אין גובלין ל"ק הא *בעבה
הא ברכה והני מילי הוא דמשיני היכי משני
אמר רב יוסף בחול נותן את החומץ ואח"כ
נותן את השתית *בשבת נותן את השתית
ואח"כ נותן את החומץ לוי כירה דרב הונא
בר חייא אשכחיה לגבלא דבי *גשיה דקא
גביל וספי ליה לתוריה במש ביה *אתא אבוא
אשכחיה א"ל הכי אמר אבוא דאמך משמיה
דרב וזנו רבי ירמיה בר אבא גובלין ולא
מספין ודלא לקיט בלישינה מהלקיטין ליה
וה"מ הוא דמשיני היכי משני אמר רב ימר
בר שלמא משמיה דאביי שתי וערב וקא ליה
מערב שפיר אמר רב יהודה מנשור וכלי

כתיב אפינקסיה דועירי אמריה קדם רבי ו
אסור מהו לפרק אמר מותר אמר רב ^(א)
תרי שפיר דמי תלתא קמי תרי אסור רב יוס
אמר כור ואפילו כוריים כתיב אפינקסיה דל
קדוש על דהוו גבלין שתיתא כבבל והוהו
על דהוו גבלין שתיתא ולית דשמיעי ליה ול
סי' בר' יהודה כתיב אפינקסיה דרבי יהושע
יהי גבר ולא חרדא ביה מאי ^(א) ולא חרדא
והאמר רב אשי אנא כחד בשבא הואי א
רב אשי אנא ודימי בר קקוהא הווין כחד ב
גנבי אלא אי כולי למיכו אי כולי לבישו ^(א)
(ותושך) האי מאן דבתרי בשבא יהי גבר ר
מיא אמר מאן דבתלתא בשבא יהי גבר עתיר
ביה עשבים האי מאן דכארבעה בשבא יהי
דאיתלו ביה מאורות האי מאן דבחמשה בשבא
משום דאיכרו ביה דגים ועופות האי מאן
אמר ר"ג בר יצחק חזון כמזות האי מאן ד
דאחילו עלוהי יומא רבא דשבחא אמר רב
יתקרי אמר להו רבי חנינא פוקו אמרו ליה
אלא מול שעה גורם האי מאן דבחמח ^(א) ו
ושתי מוליה ורווהי גליין אם גניב לא מצל
גבר עתיר וזנאי אי מ"ש משום דאיתליד
יהי גבר נהיר וזכים משום דספרא דחמה ר
סביל מרעין בנאי וסתיר סתיר ובנאי אכיל
ורווחי כסין אם גנב מצלח האי מאן דבשב
ואית דאמרי כל דמחשבין עליה בטלין האי
אמר ר"ג בר יצחק וצדקן במזות האי מאן
א"ד אשי אי אומנא אי גנבא אי טבחא אי מוחה
אמר אבי' מר נמי עניש וקטיל איתמר רבי
מעשירי ויש מול לישראל רבי יוחנן אמר רבי
למעמיה ד"א"ר יוחנן מניין שאין מול ל
אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמ
מהמה ^(א) הם יחתו ולא ישראל ואף רב סב
יהודה אמר רב מניין שאין מול לישראל שנא
אברהם לפני הקב"ה רבש"ע יבן ביתי וירש א
יצא ממעדך אמר לפניו רבש"ע נסתכלתי באי
בן אמר ליה צא מאיצטמנינות שלך שא

ימי יומי בר יהודה היא. (דלי רבי ל
ומי בר יהודה) דאמר עד שיגבל
שופים ויפוס המלרי. דבלאו רפואה
נחשק שאין זו לשה: בחול נוסן
ביל. מורסן ע"י שני: בעש ביה.

יהא לטובי עלמא אבל לא גובילין
אנן: גובילין. מורסן עיי שני
דלמפרס ואילי והוא דקא משני:
אנן מספין. לתורי אין מאמריין
אזון: ודלא לקוט בלישני. עגל
טקון שעדיין לא לומד לחסיל: והני
יטיל. דלמזן דמותר לגבל מורסן:
אנן וטור. פסא מורסן מוילר המקל
אנן ופסא אחא ערב: מעורר לכלי.
יהא מעורב מאליו: אפינקסיה.
אזון אקרות וז עס וז כאון של
אומריס: מהו לפרק. ונתח מחוך
אנן שלפני בהמה וז לתח לפני
אזון: חדא קמי חדא. מילתא
אנן נפשא היא. חדא מזה שרגיין
אנן לפני בהמה מותר לתח לפני
אנן מורי קמי מורי אפילנות
אנן אחד: אבל תלסא קמי ארסי.

[illegible][illegible]

לכתוב דרך היכרות ותקופותיו ומצאו אלכו תמיד: **סביל מרעין**. כלבנה זו (וי) שמתנונה והולכת: **בבא**
אביל לא דרילי. * כלבנה השמות בגזל החמה למשול אף ביום: **ורדווי כסין**. כלבנה שחיה
ממאי: **כטלין**. כמו לא ישיבוהו (בגית ט): **דקון כבולט**. דקל לעניים דקרי ליה ממוז (וי) (ככל)
אומנה. מקח דס: **עניס**. בני אדם העוברים על דבריו: **מז חמסיס**. עני המזל היה החכמה
לשרא. שאין תפלה ודקל משנה את המזל: **אין מול לשרא**. דעל ידי תפלה וזכות
המזל: **לא מאלטעניטונך**. היינו דכתיב ויולא אחרו החולה חוץ ממאליטעניטונך:
דחא.

תמורה: מול כוכב. הוא סופר של מול חרססיר: כלבנה וז שגדילה ומתעטטת: תמורה: דבשכסאי. מול כוכב ששמו נפסון אגדה: גנבא. ליסטים ההורג נפסדאמר דבחהמה נהיר וחסי: ויש מששחנה מזלו לטובה: אינטיגניות.